อิสลาม ศาสนาที่สมบูรณ์

ถอดความจากการบรรยายของ

“เชค มุฮัมมัด อัลอะมีน อัชชังกีฏีย์”

ณ มัสยิดอันนะบะวีย์ นครมะดีนะฮ์ ประเทศซาอุดิอาระเบีย

www.islammore.com

www.islamhouse.com

ห้ามจำหน่าย

อิสลาม ศาสนาที่สมบูรณ์

ที่ปรึกษา : เจ้าหน้าที่ฝ่ายศาสนา ประจำสถานทูตซาอุดิอาระเบีย ประจำประเทศไทย

พิมพ์ครั้งที่ 2 : มกราคม 2552 / มุฮัรรอม 1430

จำนวนพิมพ์ : 10,000 เล่ม

พิมพ์ที่ : หจก. นัทชา พริ้นติ้ง โทร. 02-917-1522

ออกแบบศิลป์ : อนุรักษ์ (ยะกู๊บ) สาลี โทร. 089-209-8019

หนังสือเล่มนี้ จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อการเผยแผ่
ขอพระองค์อัลลอฮ์ ตอบแทนทุกท่านตามเจตนาที่บริสุทธิ์

ติดต่อขอรับหนังสือได้ที่ info@islammore.com

بسم الله الرحمن الرحيم

คำนำ

หนังสือ “อิสลามศาสนาที่สมบูรณ์” เป็นการถอดความจากการบรรยายของ “เชค มุฮัมมัด อัลอะมีน อัชชังกีฏีย์” ณ มัสยิดอันนะบะวีย์ นครมะดีนะฮ์ ประเทศซาอุดิอาระเบีย นับว่าเป็นหนังสือที่ให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในรูปแบบอิสลาม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่มุสลิมจะต้องสร้างความเข้าใจ และช่วยกันเผยแพร่ให้กับสังคมโดยรวมได้รับทราบข้อมูลที่แท้จริงของศาสนาอิสลาม เพราะศาสนาอิสลามได้ถูกบิดเบือนจากแนวทางอันเที่ยงตรง ทำให้สังคมเกิดความสับสน คลาดเคลื่อนและเข้าใจผิดในศาสนาอิสลามดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

หนังสือเล่มนี้จึงเป็นสื่อเพื่อสร้างความเข้าใจในหลักการศาสนาให้กับผู้อ่านได้มาก และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งเมื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลดีแก่ตนเองและสังคมรอบข้างตามเจตนาในการจัดทำขึ้น

หนังสือเล่มนี้ได้ถอดความมาจากภาษาอาหรับ โดยเจ้าหน้าที่กระทรวงกิจการศาสนา แห่งประเทศซาอุดิอาระเบีย ประจำประเทศไทย ขออัลลอฮ์ทรงตอบแทนความดีแก่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในกิจการงานทั้งหลาย ที่ทำเพื่อการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์ และขอพระองค์ทรงรับการงานอันน้อยนิดนี้ของพวกเราด้วยเถิด และขอให้พระองค์ทรงโปรดนำเรา ท่านทั้งหลายสู่ทางที่เที่ยงตรงด้วยเถิด อามีน

คณะผู้จัดทำ

13 / ชาวาล / 1429

สารบัญ

بسم الله الرحمن الرحيم
www.islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين ، والصلاة والسلام على
نبينا محمد وعلى آله وصحبه ومن دعا بدعوته إلى
يوم الدين . وبعد :

นี่คือคำปราศรัยที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ที่ "มัสยิดอันนะบะวีย์" นครมะดีนะฮ์ ซึ่งมิตรสหายของข้าพเจ้าได้บันทึกเทปไว้เพื่อนำไปเผยแพร่ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงสนองตอบตามความปรารถนาดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์โดยทั่วกัน

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الإِسْلاَمَ دِينًا ﴾
المائدة ٣

"...วันนี้ข้า (อัลลอฮ์) ได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้วซึ่งศาสนาของพวกเจ้า และข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณา เมตตาของข้า และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว..."

(อัลมาอิดะฮ์ : 3)

วันอะรอฟะฮ์ตรงกับวันศุกร์ที่ 9 เดือนซุลฮิจญะฮ์ ในการทำฮัจญ์อำลา (ฮัจญะตุลวะดาอ์) ของท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ โองการนี้ได้ถูกประทานลงมาขณะที่ท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ยืนอยู่ที่ทุ่งอะรอฟะฮ์ในตอนเย็น และภายหลังจากที่โองการดังกล่าวถูกประทานมาได้ 81 วัน ท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ก็สิ้นชีวิต

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงประกาศให้ทราบในโองการนี้ว่า พระองค์ทรงให้ศาสนาของพวกเราครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ฉะนั้นจึงไม่มีการขาดตกบกพร่องใด ๆอีกต่อไป และไม่ต้องการเสริมเพิ่มเติมใด ๆเข้ามาอีก ด้วยเหตุนี้ บรรดานะบีจึงสิ้นสุดลงที่ท่านนะบี มุฮัมมัด ﷺ เท่านั้นและ พระองค์ทรงพอพระทัยให้อิสลามเป็นศาสนาสำหรับพวกเรา พระองค์จึงทรงประกาศว่า พระองค์จะมิทรงรับศาสนาอื่นจากผู้ใดอีกเป็นอันขาด ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَالإِسْلاَمِ دِيْنًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِيْنَ ﴾
آل عمران ٨٥

“และผู้ใดที่แสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากศาสนาอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลก เขาผู้นั้นจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน” (อาละอิมรอน : 85)

พระองค์ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ إِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللهِ الإِسْلاَمُ ﴾ آل عمران ١٩

“แท้จริง ศาสนา ณ อัลลอฮ์ นั้น คือ อัลอิสลาม...”

(อาละอิมรอน : 19)

และในความสมบูรณ์ของศาสนาอิสลามนี้เอง พระองค์ได้ทรงอธิบายบทบัญญัติต่าง ๆของอัลอิสลาม เอาไว้ทั้งหมด ซึ่งล้วนแต่เป็นทางนำและสิ่งที่ดีงามทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ .... ﴾ المائدة ٣

“ข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณา เมตตาของข้า”

(อัลมาอิดะฮ์ : 3)

โองการนี้นับเป็นตัวบทชัดเจนที่ระบุว่า ศาสนาอิสลามมิได้ทิ้งสิ่งใดที่มนุษย์มีความต้องการทั้งในโลกนี้และโลกหน้า แต่อิสลามได้ชี้แจงไว้อย่างแจ่มแจ้งครบถ้วนสมบูรณ์หมดทั้งสิ้นแล้ว ไม่ว่าจะเป็น ณ ที่ใด หรือสมัยใดก็ตาม

เราจะยกตัวอย่างประเด็นสำคัญๆที่เราพบเห็นกันเป็นประจำเพียง 10 ประเด็น และบางประเด็นจะมีข้อสังเกตบางประการไว้ให้ด้วย นั่นคือ

1. เรื่อง การให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์ ﷻ "เตาฮีด"
2. เรื่อง การอบรมสั่งสอนตักเตือน "อัลวะอ์ฏ"
3. เรื่อง ความแตกต่างระหว่างการงานที่ดีและไม่ดี
4. เรื่อง การพิพากษาตัดสินที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติศาสนา
5. เรื่อง เกี่ยวกับสภาพสังคม
6. เรื่อง เกี่ยวกับเศรษฐกิจ
7. เรื่อง เกี่ยวกับการเมือง
8. เรื่อง การที่พวกผู้ปฏิเสธศรัทธามีชัยชนะเหนือมุสลิม
9. เรื่อง ความอ่อนแอและความด้อยกว่าของมุสลิม ที่ไม่สามารถต่อกรกับผู้ไร้ศรัทธาได้
10. เรื่อง ปัญหาการไม่เข้าใจกัน

เราจะอธิบายถึงวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จาก อัลกุรอาน และนี่คือสิ่งที่จะชี้ให้เห็นได้ทันทีว่า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้น สามารถแก้ไขได้ด้วย อัลกุรอาน ทั้งสิ้น

ประเด็นที่หนึ่ง :

การให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์ ﷻ "อัตเตาฮีด"

เป็นที่ทราบกันดีจากการที่ได้ศึกษา อัลกุรอาน นั่นก็คือ อัตเตาฮีด แบ่งเป็น 3 ประเภทด้วยกันคือ

1. เตาฮีดอัรรุบูบียะฮ์ توحيد الربوبية การให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์ ﷻ ในด้านการบริหารจัดการ เตาฮีด ชนิดนี้เป็นที่ยอมรับของมนุษย์ ที่มีสติปัญญาอันบริสุทธิ์

ดังดำรัสของ อัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴾ الزخرف: ٨٧

"และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างพวกเขา แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์แล้วทำไมเล่าพวกเขา จึงหันเหออกไปทางอื่น"

(อัซซุครุฟ : 87)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الأَمْرَ فَسَيَقُوْلُوْنَ اللهُ فَقُلْ أَفَلاَ تَتَّقُوْنَ ﴾

يونس ٣١

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพจากฟากฟ้า และแผ่นดินให้แก่พวกท่าน หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยินและการมอง และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตาย และเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า “อัลลอฮ์” ดังนั้นจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ”

(ยูนุส : 31)

และโองการต่างๆ ที่กล่าวในทำนองนี้มีอยู่มากมาย

ฟิรเอาน์ ได้ปฏิเสธ เตาฮีด ประเภทนี้ ดังที่มันได้กล่าวว่า

قال الله تعالى ﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِيْنَ ﴾ الشعراء ٢٣

“ฟิรเอาน์ ได้กล่าวว่า และใครคือ พระเจ้าแห่งสากลโลก”

(อัชชุอะรออ์ : 23)

มันได้แสดงอาการยโสโอหัง และความโง่เขลาออกมา

قَالَ الله تعالى ﴿ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلاَّ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ بَصَائِرَ ﴾ الإسراء ١٠٢

“เขากล่าวว่า โดยแน่นอนท่านย่อมรู้ดีว่า ไม่มีใครผู้ใดประทานสิ่งเหล่านี้ นอกจากพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน ...”

(อัลอิสรออ์ :102)

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴾ النمل: ١٤

“และพวกเขาได้ปฏิเสธมันอย่างอยุติธรรมและเย่อหยิ่ง ทั้ง ๆ ที่จิตใจของพวกเขาเชื่อมั่น ดังนั้นจงดูเถิดว่า บั้นปลายของบรรดาผู้บ่อนทำลายนั้นจะเป็นเช่นไร” (อันนัมล์ : 14)

ด้วยเหตุนี้เอง อัลกุรอานจึงได้กล่าวถึงเรื่องของเตาฮีดประเภทนี้ ในรูปแบบของคำถาม ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي ٱللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ﴾ إبراهيم: ١٠

“บรรดาเราะซูลของพวกเขาได้กล่าวว่า มีการสงสัยในอัลลอฮ์พระผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินกระนั้นหรือ...” (อิบรอฮีม : 10)

และดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ตรัสว่า

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ قُلْ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْغِى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَىْءٍ ﴾ الأنعام: ١٦٤

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่ฉันจะแสวงหามาเป็นพระเจ้า ทั้ง ๆที่พระองค์นั้นเป็นพระเจ้าของทุกสิ่ง...” (อัลอันอาม : 164)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ قُلْ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ قُلِ ٱللَّهُ ﴾ الرعد: ١٦

“จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ใครคือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ? จงกล่าวเถิด อัลลอฮ์...” (อัรเราะอ์ดุ : 16)

ดังกล่าวคือผลสรุปและข้อยุติในการยอมรับว่าอัลลอฮ์ ﷻ เป็นพระเจ้าโดยไม่มีข้อโต้แย้งใดๆทั้งสิ้น แต่เตาฮีดประเภทนี้ไม่มีประโยชน์ใดๆ สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา (กาฟิร) เพราะพวกเขามิได้ให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์ ﷻ ในด้านการเคารพภักดี (อิบาดะฮ์) ต่อพระองค์

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللهِ إِلاَّ وَهُمْ مُشْرِكُوْنَ ﴾ يوسف ١٠٦

"และส่วนใหญ่ของพวกเขาจะไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เว้นแต่พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคี" (ยูซุฟ : 106)

แม้พวกเขาจะยอมรับว่า "อัลลอฮ์ ﷻ" คือ ผู้สร้าง ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ แต่พวกเขายังเคารพบูชาสิ่งอื่นเทียบเคียงไปกับพระองค์อีกด้วย พวกเขากล่าวว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلْفَىٰٓ ﴾
الزمر: ٣

"ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือ เอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่า เรามิได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เรา เข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮ์... " (อัซซุมัร : 3)

قال الله تعالى ﴿ وَيَقُوْلُوْنَ هَؤُلاَءِ شُفَعَاءُ نَا عِنْدَ اللهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللهَ بِمَا لاَ يَعْلَمُ ﴾
يونس ١٨

"และพวกเขาจะกล่าวว่า เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮ์

จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจะแจ้งข่าวแก่อัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงรู้” (ยูนุส :18)

2. เตาฮีดอัลอุลูฮียะห์ توحيد الألوهية คือการให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์ ﷻ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงสูงส่ง ด้วยการเคารพภักดี (อิบาดะฮ์) ต่อพระองค์อันเป็นเหตุให้เกิดการต่อสู้กันระหว่าง บรรดาศาสนทูตกับประชาชาติทั้งหลายในสมรภูมิต่างๆ และพระองค์เป็นผู้ทรงส่งบรรดาศาสนทูตมา เพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวและเพื่อให้ได้มาซึ่งความหมายที่แท้จริงของ คำว่า “ลา อิลาฮะ-อิ้ลลัลลอฮ์” คือ “ไม่มีผู้ที่ได้รับการเคารพ สักการะที่แท้จริงอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์ ﷻ” ซึ่งถ้อยคำดังกล่าว ตั้งอยู่บนพื้นฐานสองประการคือ การปฏิเสธและการยืนยัน

สำหรับความหมายในเชิงปฏิเสธ คือ เลิกจากการเคารพบูชา กราบไหว้รูปปั้น มนุษย์และสิ่งต่างๆทั้งหลายในทุกประการ นอกจากอัลลอฮ์ ﷻ พระองค์เดียวเท่านั้น และความหมายในเชิงยืนยัน คือ การให้เอกภาพแด่อัลลอฮ์ ﷻ ด้วยการเคารพ (อิบาดะฮ์) พระองค์เพียงพระองค์เดียว ตามที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ในคัมภีร์ อัลกุรอาน ซึ่งได้ระบุไว้เป็นหลักการสำคัญ ดังดำรัสที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِيْ كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُوْلاً أَنِ اعْبُدُوا اللهَ وَاجْتَنِبُوْا الطَّاغُوْتَ ﴾ النحل ٣٦

“และโดยแน่นอนเราได้ส่งเราะซูลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญชาว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และจงหลีกหนี ให้ห่างจากพวกเจว็ด” (อันนะหล์ : 36)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِىٓ إِلَيْهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدُونِ ﴾
الأنبياء: ٢٥

“และเรามิได้ส่งเราะซูลคนใดมาก่อนหน้าเจ้า นอกจากเราได้บัญชา(วะฮีย์)แก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากข้า ดังนั้น พวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า” (อัลอันบิยาอ์ : 25)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ لَآ إِكْرَاهَ فِى ٱلدِّينِ ۖ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشْدُ مِنَ ٱلْغَىِّ ۚ فَمَن يَكْفُرْ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱسْتَمْسَكَ بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَا ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ البقرة: ٢٥٦

“ไม่มีการบังคับใด ๆ (ให้นับถือ) ในศาสนาอิสลาม แน่นอน ความถูกต้องนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วจากความผิด ดังนั้น ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อ อัฏฏอฆูต และศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แล้ว แน่นอนเขาได้ยึดห่วงอันมั่นคงไว้แล้ว โดยไม่มีการขาดใด ๆ เกิดขึ้นแก่มัน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน เป็นผู้ทรงรอบรู้” (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 256)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَا أَجَعَلنا مِن دُوْنِ الرَّحْمَنِ آلِـــهَةً يُعْبَدُوْنَ ﴾
الزخرف ٤٥

“และเจ้าจงถามผู้ที่เราได้ส่งมาก่อนเจ้า จากบรรดาเราะซูลของเราว่า เราได้ตั้งพระเจ้าหลายองค์อื่นไปจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี เพื่อเคารพบูชากระนั้นหรือ” (อัซซุครุฟ : 45)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ قُلْ إِنَّـــمَا يُوْحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَـــهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُوْنَ ﴾ الأنبياء ١٠٨

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้รับวะฮีย์ มาให้ประกาศว่า แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้น คือ พระเจ้าองค์เดียว ดังนั้นพวกท่านยังมิยอมนอบน้อมอีกหรือ” (อัลอันบิยาอ์ : 108)

และโองการต่าง ๆ ในทำนองนี้ยังมีอีกมากมาย

3. เตาฮีดอัลอัสมาอ์วัสศิฟาต توحيد الأسماء والصفات คือ การให้เอกภาพแด่ อัลลอฮ์ ﷻ เกี่ยวกับบรรดาพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ เตาฮีดประเภทนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานสองประการ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงแจกแจงเอาไว้

ประการแรก คือ การที่พระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง ทรงมีคุณลักษณะต่างจากสิ่งที่เกิดขึ้นและสิ่งถูกสร้างต่าง ๆ

ประการที่สอง คือ การศรัทธา ต่อสิ่งที่พระองค์ทรงแจ้งคุณลักษณะของพระองค์ หรือการที่ศาสนทูตได้แจ้งให้ทราบถึงคุณลักษณะของพระองค์ตามความเป็นจริงอย่างเหมาะสม ด้วยกับความครบถ้วนสมบูรณ์ และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ มิใช่เป็นการเปรียบเทียบเสมอกับพระองค์ และไม่มีผู้ใดจะรู้ถึงพระลักษณะคุณของอัลลอฮ์ ﷻ ยิ่งไปกว่าพระองค์เอง และศาสนทูตของพระองค์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสถึงพระองค์เองว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قُلْ ءَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ ٱللَّهُ ﴾ البقرة: ١٤٠

“(มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า พวกเจ้ากับอัลลอฮ์นั้น ใครรู้ดีกว่ากัน ?” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 140)

พระองค์ได้ตรัสถึงศาสนทูตของพระองค์ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَايَنطِقُ عَنِ الْهَوَى ۞ إِنْ هُوَ إِلاَّ وَحْيٌ يُوْحَى ﴾ النجم : ٣-٤

"และเขา(มุฮัมมัด)มิได้พูดตามอารมณ์ สิ่งที่เขาพูดออกมานั้น มิใช่อื่นใดนอกจากเป็น วะฮีย์ ที่ถูกประทาน ลงมาเท่านั้น"

(อันนัจมฺ : 3-4)

ดังนั้น อัลลอฮ์ ﷻ จึงทรงปฏิเสธ ไม่ยอมรับความเหมือนหรือคล้ายกับสิ่งถูกสร้างใดๆ ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ ليسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ﴾ الشورى : ١١

"ไม่มีสิ่งใดเหมือน(คล้าย)กับพระองค์" (อัชชูรอ : 11)

พระองค์ทรงยืนยันในพระคุณลักษณะของพระองค์ ตามความเป็นจริง

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴾ الشورى : ١١

"และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน เป็นผู้ทรงเห็น" (อัชชูรอ : 11)

ดังนั้น โองการแรกจึงชี้ให้เห็นว่าไม่สมควร และไม่ต้องการให้มีการตีความใดๆ และจำเป็นจะต้องยืนยันในพระลักษณะของพระองค์ตามความเป็นจริง โดยมิต้องเปรียบเทียบกับสิ่งใด และยังปฏิเสธการเสมอเหมือนหรือคล้ายคลึงกับสิ่งถูกสร้างใดๆ ทั้งสิ้น และชี้ให้เห็นอีกว่ามนุษย์นั้นไม่สามารถที่จะรู้เกี่ยวกับพระองค์ได้ทั้งหมด

ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُوْنَ بِهِ عِلْمًا ﴾ طه : ١١٠

“พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งต่าง ๆที่อยู่เบื้องหน้าและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา โดยที่มนุษย์ไม่อาจจะรู้สิ่งดังกล่าวได้เลย” (ฏอฮา : 110)

■■■■

ประเด็นที่สอง :
การอบรม สั่งสอน ตักเตือน

บรรดานักปราชญ์ (อุละมาอ์) ต่างมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า อัลลอฮ์ ﷻ ได้ส่งผู้อบรมสั่งสอน ผู้ตักเตือนและผู้สำทับมาสู่แผ่นดิน เพื่อให้ระลึกอยู่เสมอว่า อัลลอฮ์ ﷻ ทรงเฝ้าดูและทรงรอบรู้ คือมนุษย์จะต้องพินิจพิจารณาว่าพระเจ้าของเขากำลังเฝ้าตรวจสอบเขาอยู่ ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทั้งที่ปกปิดและที่เปิดเผย บรรดาอุละมาอ์ได้ยกตัวอย่างเกี่ยวกับผู้บอกเตือนและผู้สำทับไว้ จึงทำให้สิ่งที่อยู่กับการคิดนั้น กลายมาสัมผัสได้

พวกเขากล่าวว่ามีกษัตริย์องค์หนึ่ง มีร่างกายกำยำแข็งแรง มีองค์รักษ์ถือดาบพร้อมที่จะเชือดเฉือน มีที่รองเลือดวางอยู่พร้อมที่จะลงโทษ ยืนอยู่เหนือศีรษะเขา พร้อมทั้งกษัตริย์มีพระธิดาและมเหสีอยู่ด้วย ในสภาพเช่นนี้ย่อมไม่เป็นที่สงสัยเลยว่าจะมีใครสักคนกล้าหรือบังอาจ ที่จะเข้าไปทำยุ่มย่ามกับพระธิดาและมเหสีของกษัตริย์ โดยที่เขารู้ดีว่ากษัตริย์กำลังจ้องมองดูเขาอยู่ ทุกคนล้วนหวาดกลัวยอมจำนนเพื่อให้ตนนั้นปลอดภัย กษัตริย์มีโซ่ตรวนที่แข็งแกร่งซึ่งปกป้องคุ้มครองขอบเขตหวงห้ามไว้ หากว่าชาวเมืองรู้ว่าเจ้าเมืองของพวกเขา เป็นผู้ที่รอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาได้กระทำ พวกเขาจะนอนตาไม่หลับอย่างแน่นอนด้วยความหวาดกลัว พวกเขาจะทิ้งสิ่งไม่ดีทั้งปวงอันเนื่องมาจากความเกรงกลัว !

แต่สำหรับอัลลอฮ์ ﷻ นั้นไม่สามารถเปรียบได้ พระองค์ทรงยิ่งใหญ่ ทรงสูงส่งยิ่งนัก พระองค์ผู้ทรงรอบรู้ทั้งสิ่งเร้นลับและเปิดเผย ความรู้ของพระองค์นั้นกว้างขวางครอบคลุมยิ่งกว่าผู้ใด และพระองค์เป็นผู้ทรงลงโทษที่รุนแรง เจ็บปวดและทรมานยิ่ง พระองค์เป็นผู้เมตตากรุณา ปรานี เป็นผู้ให้อภัยเสมอ พระองค์เป็นผู้ให้อย่างมากมาย

และอัลลอฮ์ ﷻ ทรงชี้แจงให้ทราบว่าเป้าหมาย (ฮิกมะฮ์) ที่แท้จริงที่ทรงให้สิ่งต่าง ๆ ถูกสร้างขึ้นมานั้นเพื่อพระองค์จะได้ทรงทดสอบพวกเขา

ดังดำรัส ของพระองค์ ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى ٱلْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴾ الكهف: ٧

"แท้จริง เราได้ทำให้สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินเป็นที่ประดับสำหรับมัน เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาว่า ผู้ใดในหมู่พวกเขามีผลงานที่ดีเยี่ยม"

(อัลกะฮ์ฟิ : 7)

พระองค์ยังได้ตรัสไว้ในซูเราะฮ์ ฮู๊ด อีกว่า

قال الله تعالى ﴿ وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً ﴾ هود ٧

"และพระองค์คือผู้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินในหกวัน และบัลลังก์ของพระองค์อยู่เหนือน้ำ เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบพวกท่านว่า ผู้ใดในหมู่พวกท่านที่มีการงานที่ดีเยี่ยม... " (ฮู๊ด : 7)

อัลลอฮ์ ﷻ ยังตรัสอีกว่า

قال الله تعالى ﴿ الَّذِيْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفُوْرُ ﴾ الملك ٢

"พระผู้ทรงให้มีความตาย และให้มีความเป็น เพื่อจะทดสอบพวกเจ้าว่า ผู้ใดบ้างในหมู่พวกเจ้าที่มีผลงานดียิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัยเสมอ" (อัลมุลกฺ : 2)

ทั้งสองโองการนี้เป็นการอธิบายความมุ่งหมาย ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالإِنْسَ إِلاَّ لِيَعْبُدُوْنِ ﴾ الذاريات ٥٦

"และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า" (อัซซาริย๊าต : 56)

เมื่อเป้าหมายของการสร้างมนุษย์และสิ่งต่างๆทั้งหลายขึ้นมา เพื่อการทดสอบ ดังนั้นท่านญิบรีลจึงต้องการที่จะอธิบายให้มนุษย์ได้รู้ถึงหนทางแห่งความสำเร็จ และทางแห่งการรอดพ้น ท่านญิบรีลได้กล่าวแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ว่า "ช่วยบอกให้ฉันรู้ที่ว่า อะไรคือ การทำความดีหรือคุณธรรม (อิฮ์ซาน) ? ทั้ง ๆ ที่พระองค์ ทรงสร้างสิ่งมีชีวิตขึ้นมาเพื่อที่จะทำการทดสอบ" ท่านนะบี มุฮัมมัด ﷺ จึงอธิบายให้ทราบว่าหนทางที่จะนำไปสู่ความดี และคุณธรรม คือ การบอกเตือนสำทับ การอบรมสั่งสอนนั่นเอง ดังนั้นท่านจึงกล่าวว่า

"الإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ "

"อัลอิฮ์ซาน คือ การที่ท่านภักดี (อิบาดะฮ์) ต่ออัลลอฮ์ เสมือนกับว่า ท่านมองเห็นพระองค์ แม้นว่าท่านจะมองไม่เห็นพระองค์ก็ตาม แต่ทว่าพระองค์ทรงมองเห็นท่านอยู่"

ด้วยเหตุนี้ไม่ว่าท่านจะเปิด อัลกุรอาน หน้าใดก็ตามจะพบว่าในนั้นมีคำสำทับ ตักเตือนอยู่ทั้งสิ้น

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ﴾ ق ١٦

“และโดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มา และเรารู้ดียิ่งที่จิตใจของเขากระซิบกระซาบแก่เขา และเรานั้นใกล้ชิดเขายิ่งกว่าเส้นเลือดชีวิตของเขาเสียอีก” (ก็อฟ : 16)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلاَّ لَدَيْهِ رَقِيْبٌ عَتِيْدٌ ﴾ ق ١٨

“ไม่มีคำพูดใด ๆ ที่เขากล่าวออกมา เว้นแต่ใกล้ ๆ เขานั้นมี (มะลัก) ผู้เฝ้าติดตาม ผู้เตรียมพร้อม(ที่จะบันทึก)” (ก็อฟ : 18)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِيْنَ ﴾ الأعراف ٧

“แน่นอน เราจะนำความรู้มาเล่าให้พวกเขาฟัง และเรา ไม่เคยหายไปไหน” (อัลอะอ์รอฟ : 7)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَا تَكُوْنُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلاَ تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ إلاَّ كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا إِذْ تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ وَلاَ أَصْغَرَ مِنْ ذلِكَ وَلاَ أَكْبَرَ إِلاَّ فِي كِتَابٍ مُبِيْنٍ ﴾ يونس ٦١

“และเจ้ามิได้อยู่ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเจ้ามิได้อ่านบางส่วนจากมันในอัลกุรอาน และพวกท่านมิได้กระทำการใด ๆ เว้นแต่เราได้เป็นพยานแก่พวกท่าน ในขณะที่พวกท่านกำลังง่วนอยู่ในเรื่องนั้น และจะไม่รอดพ้นจากพระเจ้าของเจ้า (การกระทำใด ๆ) ที่มีน้ำหนักเท่าธุลีทั้งในแผ่นดินและในชั้นฟ้า และที่เล็กกว่านั้นและที่ใหญ่กว่านั้น เว้นแต่อยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น” (ยูนุส : 61)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ أَلاَ إِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ أَلاَ حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ إِنَّهُ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴾ هود ٥

“พึงรู้เถิดแท้จริงพวกเขาปกปิดความลับในทรวงอกของพวกเขาเพื่อพวกเขาจะซ่อนความเป็นศัตรูจากพระองค์ พึงรู้เถิดขณะที่พวกเขาเอาเสื้อผ้าของพวกเขาปกคลุมตัวนั้น พระองค์ทรงรู้สิ่งที่พวกเขาปกปิดและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก” (ฮู๊ด : 5)

และทุกเรื่องที่เหมือนกันนี้มีอยู่ใน อัลกุรอาน !

■■■■

ประเด็นที่สาม :
ความแตกต่างระหว่างการงานที่ดี และที่ไม่ดี

อัลกุรอาน ได้แยกแยะให้เห็นว่าการงานที่ดีนั้น ประกอบไปด้วย 3 ประการ และเมื่อใดที่ขาดหายไปแม้เพียงประการเดียว การงานนั้นจะไม่ยังประโยชน์ให้กับผู้กระทำแต่อย่างใดในวันกิยามะฮ์

ประการแรก คือ การงานนั้นๆจะต้องถูกต้องตรงตามที่ท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ได้นำมา

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ وَمَا نَـهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوْا ﴾ الحشر ٧

"...และอันใดที่เราะซูลได้นำมายังพวกเจ้าก็จงยึดเอาไว้ และอันใดที่ท่านได้ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย..." (อัลฮัชร์ : 7)

และพระองค์ยังตรัสไว้อีกว่า

قال الله تعالى ﴿ مَنْ يُطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ أَطَاعَ اللهَ ﴾ النساء ٨٠

"ผู้ใดที่เชื่อฟังเราะซูล แน่นอนเขาก็เชื่อฟังอัลลอฮ์แล้ว..."
(อันนิซาอ์: 80)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِى يُحْبِبْكُمُ ٱللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ آل عمران: ٣١

“หากพวกท่านรักอัลลอฮ์ ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกท่านซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อาละอิมรอน : 31)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوْا لَهُمْ مِنَ الدِّيْنِ مَالَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللهُ ﴾ الشورى ٢١

“หรือว่าพวกเขามีภาคีต่าง ๆ ที่ได้กำหนดศาสนาแก่พวกเขาซึ่งอัลลอฮ์มิได้ทรงอนุมัติ...” (อัชชูรอ: 21)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ ءآ اللهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللهِ تَفْتَرُوْنَ ﴾ يونس ٥٩

“อัลลอฮ์ทรงอนุมัติให้แก่พวกท่านหรือพวกท่านปั้นแต่งให้แก่อัลลอฮ์” (ยูนุส : 59)

ประการที่สอง การงานนั้นๆ จะต้องทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพื่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَا أُمِرُوْا إِلاَّ لِيَعْبُدُوا اللهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ﴾ البينة ٥

“และพวกเขามิได้ถูกใช้ให้กระทำอื่นใด นอกจากเพื่อให้พวกเขา เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิใจในการภักดีต่อพระองค์...” (อัลบัยยินะฮ์ : 5)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ قُلْ إِنِّيْ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ۞ وَأُمِرْتُ لأَنْ أَكُوْنَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ ۞ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۞ قُلِ اللهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُ دِيْنِيْ ۞ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُوْنِهِ ﴾ الزمر ١١-١٥

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ และฉันได้ถูกบัญชาให้เป็นคนแรกของบรรดาผู้ที่นอบน้อม จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) แท้จริงฉันกลัวการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่ หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉัน จงกล่าวเถิด เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉันเคารพภักดี โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของฉันต่อพระองค์ ดังนั้น พวกท่านจงสักการบูชาตามที่พวกท่านประสงค์อื่นจากพระองค์เถิด”

(อัซซุมัร : 11-15)

ประการที่สาม การงานนั้นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการเชื่อมั่นที่ถูกต้อง เพราะการงานนั้นเปรียบเสมือนฝ้า เพดาน หลังคา และหลักความเชื่อมั่นนั้นเปรียบเสมือนรากฐาน ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ ﴾ النساء ١٢٤

“และผู้ใดกระทำในสิ่งที่ดีงาม ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม ในฐานะที่เขาเป็นผู้ศรัทธา...” (อันนิซาอ์ : 124)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงเจาะจงในดำรัสของพระองค์ด้วยคำว่า “ในฐานะที่เขาเป็นผู้ศรัทธา (มุมิน)” และพระองค์ยังตรัสถึงผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา ที่มิใช่มุมินไว้อีกด้วย

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُوْرًا ﴾ الفرقان ٢٣

“และเราได้มุ่งสู่การงานของพวกเขา ที่พวกเขาได้ปฏิบัติ แล้วเราจะทำให้มันไร้ค่ากลายเป็นละอองผงฝุ่นที่ปลิวว่อน(อันเนื่องจากการปฏิเสธศรัทธา)” (อัล ฟุรกอน : 23)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกว่า

قال الله تعالى ﴿ أُولَئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الآخِرَةِ إِلاَّ النَّارُ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُوْن ﴾ هود ١٦

“ชนเหล่านั้น พวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนอันใดในโลกอาคิเราะฮ์ นอกจากไฟนรก และสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ในโลกดุนยาก็ไร้ผล และสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็สูญเปล่า (เนื่องจากการไม่ศรัทธา)”

(ฮู๊ด : 16)

ประเด็นที่สี่ :

การพิพากษาตัดสินที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติศาสนา

อัลกุรอานได้แจกแจงให้ทราบว่าการกระทำที่ขัดต่อหลักการอัลอิสลามเป็นการปฏิเสธอย่างชัดเจน และเป็นการตั้งภาคี (ชิริก) ต่ออัลลอฮ์ ﷻ และครั้งเมื่อชัยฏอนได้ยุยงผู้ปฏิเสธศรัทธาในมักกะฮ์ให้ถามท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ถึงแพะที่เพิ่งตาย โดยถามว่า ใครเป็นคนฆ่ามัน ? ซึ่งท่าน นะบีมุฮัมมัด ﷺ ตอบว่า “อัลลอฮ์ ﷻ เป็นผู้ฆ่าแพะนั้น” (บันทึกโดย อัตติรมิซีย์ และอันนะซาอีย์ จากรายงานของอิบนุ อับบ๊าส)

ดังนั้น มันจึงยุยงพวกเขาเหล่านั้นให้กล่าวกับท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ว่า “สิ่งที่พวกท่านเชือดมันด้วยกับมือของพวกท่านถือว่าเป็นที่อนุมัติ (ฮะล้าล) และสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงเชือดด้วยกับพระหัตถ์อันทรงเกียรติของพระองค์ถือว่าเป็นที่ต้องห้าม (ฮะรอม)! ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว พวกท่านทั้งหลายก็ดีกว่าอัลลอฮ์ ﷻ นะซิ ! “

อัลลอฮ์ ﷻ จึงประทานโองการต่อไปนี้ลงมา คือ

قال الله تعالى ﴿ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَيُوْحُوْنَ إِلَى أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوْكُمْ
وَإِنْ أَطَعْتُمُوْهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ ﴾ الأنعام١٢١

“...และแท้จริง บรรดาชัยฏอนนั้นจะกระซิบกระซาบ แก่บรรดาสหายของพวกมัน เพื่อที่พวกเขาจะได้โต้เถียงกับพวกเจ้า และหากว่าพวกเจ้า เชื่อฟังพวกเขาแล้ว แน่นอนพวกเจ้าก็เป็นผู้ให้มีภาคีขึ้น”

(อัลอันอาม : 121)

และการที่ไม่มีอักษร "ฟาอ์" อยู่ในประโยคที่ว่า إنكم لمشركون นั้น เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนของอักษร"ลาม"ว่า หมายถึง "การสาบาน" นั่นคือ เป็นการสาบานจาก อัลลอฮ์ ﷻ ที่ทรงสาบาน ในโองการอันทรงเกียรติ นี้ว่า

ผู้ใดที่เชื่อฟัง ชัยฏอน ในการกำหนดและอนุญาตให้กินซากสัตว์ที่ตายเองได้เท่ากับว่าเขาผู้นั้นเป็น "ผู้ตั้งภาคี"(มุชริก) และเป็น "ชิริกอักบัร" (บาปใหญ่) ออกนอกแนวทางของศาสนาอิสลามทำให้พ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม โดยมีมติเป็นเอกฉันท์ของบรรดาอุลามะอ์ (นักปราชญ์) และในวันกิยามะฮ์ผู้ที่กระทำการดังกล่าวนั้นจะถูกพระองค์ตำหนิและถูกลงโทษอย่างเจ็บปวด ทรมาน ตลอดกาล

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَابَنِي آدَمَ أَنْ لاَ تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِيْنٌ ۞
وَأَنِ اعْبُدُوْنِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيْمٌ ۞ ﴾ يس ٦٠-٦١

"ข้ามิได้บัญชากับพวกเจ้าดอกหรือ โอ้ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย! ว่าพวกเจ้าอย่าได้เคารพบูชาต่อชัยฏอนมารร้าย แท้จริง มันนั้นเป็นศัตรูตัวฉกาจของพวกเจ้า และพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า นี่คือแนวทางอันเที่ยงตรง" (ยาซีน : 60-61)

และอัลลอฮ์ ﷻ ยังได้นำคำพูดของนะบีอิบรอฮีม ﵇ สหายคนสนิทของพระองค์ ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ يَٰٓأَبَتِ لَا تَعۡبُدِ ٱلشَّيۡطَٰنَۖ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ كَانَ لِلرَّحۡمَٰنِ عَصِيّٗا ﴾ مريم: ٤٤

“โอ้ พ่อจ๋า! อย่าเคารพบูชาชัยฏอนเป็นอันขาด แท้จริงชัยฏอนนั้น มันดื้อรั้น ต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี” (มัรยัม : 44)

คือ อย่าได้ปฏิบัติตามชัยฏอนในสิ่งที่เป็นการปฏิเสธศรัทธา และเป็นการละเมิดฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ ﷻ พระองค์ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ إِنْ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ إِلاَّ إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُوْنَ إِلاَّ شَيْطَانًا مَّرِيْدًا ﴾ النساء ١١٧

“พวกเขาจะไม่วิงวอนขออื่นจากพระองค์ นอกจากเจว็ดหญิง และพวกเขาจะไม่วิงวอน นอกจากต่อชัยฏอนที่ดื้อดันเท่านั้น”

(อันนิซาอ์ : 117)

คือพวกเขาจะไม่เคารพบูชาใครนอกจากชัยฏอนเท่านั้น และนั่นคือการที่พวกเขาปฏิบัติตามบทบัญญัติของชัยฏอนนั่นเอง

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتْلَ أَوْلاَدِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ ﴾ الأنعام ١٣٧

“และในทำนองนั้นแหละ บรรดาภาคีของพวกเขา ได้ทำให้สวยงามแก่จำนวนมากมายในหมู่มุชริกีน ซึ่งการฆ่าลูก ๆ ของพวกเขา...”

(อัลอันอาม:137)

ดังนั้น จึงเรียกพวกเขาว่าบรรดาผู้ตั้งภาคี ที่ร่วมผสมโรงไปกับการเชื่อฟังตามชัยฏอนโดยการฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ﷻ ด้วยการฆ่าลูก ๆ ของพวกเขาเอง และเมื่อ อะดีย์ บิน ฮาติม رضي الله عنه ได้ถาม ท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ถึงโองการ ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ اتَّخَذُوٓا۟ أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَٰنَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَٱلْمَسِيحَ ٱبْنَ مَرْيَمَ ﴾ التوبة: ٣١

“พวกเขา (ชาวคริสต์) ได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ และบรรดาบาทหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้า อื่นจากอัลลอฮ์และยึดเอา อัลมะซีห์บุตรของมัรยัม เป็นพระเจ้าด้วย ...” (อัตเตาว์บะฮ์ : 31)

ท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ตอบว่าความหมายของคำว่า “ยึดเอาบรรดาบาทหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้า” คือการปฏิบัติตามพวกเขาในการที่พวกเขาห้าม (ฮะรอม) ในสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงอนุมัติ (ฮะล้าล) และการที่พวกเขาอนุมัติ (ฮะล้าล) ในสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงห้าม (ฮะรอม) นั่นเอง” *(บันทึกโดยอัตติรมิซีย์ ฮะดีษเลขที่ 3095 และอัลบัยฮะกีย์ ฮะดีษเลขที่ 10/116)*

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِيْنَ يَزْعُمُوْنَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
يُرِيْدُوْنَ أَنْ يَتَحَاكَمُوْا إِلَى الطَّاغُوْتِ وَقَدْ أُمِرُوْا أَنْ يَكْفُرُوْا بِهِ
وَيُرِيْدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلاَلاً بَعِيْدًا ﴾ النساء ٦٠

“เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่อ้างตนว่า พวกเขานั้นศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และสิ่งที่ถูกประทานมาก่อนเจ้าดอกหรือ โดยที่เขาเหล่านั้นต้องการที่จะใช้ “อัฏฏอฆูต” ในการตัดสิน ทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกใช้ให้ปฏิเสธมัน และชัยฏอนนั้น ต้องการที่จะให้พวกเขาหลงทางที่ห่างไกล” (อันนิซาอ์ : 60)

อัฏฏอฆูต คือ เจว็ด หรือสิ่งที่ถูกเคารพบูชานอกเหนือไปจากอัลลอฮ์ ﷻ

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال تعالى : ﴿ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَـٰفِرُونَ ۝٤٤ ﴾ [المائدة: ٤٤]

“...และผู้ใดมิได้ตัดสินด้วยกับสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประมานลงมาแล้ว ชนเหล่านี้แหละ คือผู้ปฏิเสธศรัทธา” (อัลมาอิดะฮ์ : 44)

อัลลอฮฺทรงตรัสว่า

قال تعالى : ﴿ أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْتَغِى حَكَمًا وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ إِلَيْكُمُ ٱلْكِتَـٰبَ مُفَصَّلًا ۚ وَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَـٰهُمُ ٱلْكِتَـٰبَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُۥ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِٱلْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ۝١١٤ ﴾ [الأنعام: ١١٤]

“อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่ฉันจะแสวงหาผู้ชี้ขาด ทั้ง ๆ ที่พระองค์เป็นผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่พวกท่านในสภาพที่ถูกแจกแจงไว้อย่างละเอียด และบรรดาผู้ที่เรา(อัลลอฮ์)ได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขานั้น พวกเขารู้ดีว่าแท้จริงอัลกุรอานนั้นถูกประทานลงมาจากพระเจ้าของเจ้าด้วยความเป็นจริง และเจ้าอย่าได้อยู่ในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด” (อัลอันอาม : 114)

อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า

قال تعالى : ﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَّا مُبَدِّلَ لِكَلِمَـٰتِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ۝١١٥ ﴾ [الأنعام: ١١٥]

“และถ้อยคำและพระเจ้าของเจ้านั้นครบถ้วนสมบูรณ์แล้วซึ่งความสัจจะและความยุติธรรม ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงบรรดาถ้อยคำของพระองค์ได้ และพระองค์คือผู้ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้” (อัลอันอาม : 115)

ดังนั้น พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า صِدْقًا นั้น หมายถึง ข่าวคราวที่สัจจริงและ عَدْلًا หมายถึง บทบัญญัติที่มีความเที่ยงธรรม

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾
المائدة ٥٠

“ข้อตัดสินสมัยญาฮิลียะฮ์ กระนั้นหรือ ที่พวกเขาปราถนา และใครเล่าที่จะมีข้อตัดสินชี้ขาดที่ดียิ่งไปกว่าอัลลอฮ์สำหรับกลุ่มชนที่ศรัทธาเชื่อมั่น” (อัลมาอิดะฮ์ : 50)

“ญาฮิลียะฮ์” คือ ยุคสมัยก่อนศาสนาอิสลาม เป็นยุคที่โง่เขลา มีแต่การกดขี่และข่มเหง ไม่มีความยุติธรรม

■ ■ ■ ■

ประเด็นที่ห้า :
เกี่ยวกับสภาพสังคม

อัลกุรอานอันทรงคุณค่าได้ปรับปรุงและแก้ไขสภาพสังคม และได้ให้แสงสว่างนำทางที่เที่ยงตรงกับมนุษย์ไว้อีกด้วย มนุษย์ที่มีฐานะ ตำแหน่งสูงควรพิจารณาดูว่า อัลกุรอานได้ใช้ให้ผู้นำปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴾ الشعراء ٢١٥

"และจงลดปีก (สุภาพอ่อนโยน) ของเจ้าต่อบรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามเจ้า" (อัชชุอะรออ์: 215)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْكُنْتَ فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ لاَنْفَضُّوْا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الأَمْرِ ﴾ آل عمران ١٥٩

"ดังนั้น เนื่องด้วยกับความกรุณาเมตตาจากอัลลอฮ์นั่นเอง เจ้า (มุฮัมมัด) จึงได้สุภาพอ่อนโยนต่อพวกเขา และหากเจ้าเป็นผู้ประพฤติหยาบช้า และมีจิตใจที่แข็งกระด้างแล้วไซร้ แน่นอนพวกเขาก็ย่อมแยกตัวออกไปจากรอบ ๆเจ้ากันแล้ว ดังนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขา

และจงขออภัยโทษให้แก่พวกเขาด้วย และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการทั้งหลาย..." (อาละอิมรอน : 159)

จงพิจารณาดูว่าอัลกุรอานได้สั่งใช้ให้ผู้ที่อยู่ในสังคมโดยรวมนั้นปฏิบัติต่อบรรดาผู้นำของพวกเขาอย่างไร?

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوْا أَطِيْعُوا اللهَ وَأَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَأُولِى الأَمْرِ مِنْكُمْ ﴾ النساء ٥٩

"โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังอัลลอฮ์และ จงเชื่อฟังเราะซูลเถิด และ ผู้ปกครองในหมู่พวกเจ้าด้วย..." (อันนิซาอ์:59)

จงดูเถิดว่าประชาชนถูกกำชับให้ปฏิบัติต่อสถาบันครอบครัวอย่างไรบ้าง ? โดยเฉพาะลูกๆ และบรรดาภรรยาของพวกเขา

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ يَاأَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوْا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيْكُمْ نَارًا وَقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلاَئِكَةٌ غِلاَظٌ شِدَادٌ لاَيَعْصُوْنَ اللهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴾ التحريم٦

"โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงปกป้องคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก ซึ่งเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์และก้อนหิน มีมลาอิกะฮ์ ผู้แข็งกร้าว ห้าวหาญ คอยเฝ้ารักษามันอยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงมีบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามบัญชาอย่างเคร่งครัด"

(อัตตะฮฺรีม : 6)

จงพิจารณาดูว่า สังคมนั้นถูกเตือนให้ระมัดระวัง ปกป้องคุ้มกันเอาไว้โดยตรงอย่างไร หากพบว่ามีการกระทำที่ไม่สมควรที่จะให้อภัยหรือยกโทษให้ ประการแรกคือ ให้ระมัดระวังป้องกันไว้ก่อน ประการที่สอง คือ การให้อภัยและการยกโทษให้

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوْا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلاَدِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوْهُمْ
وَإِنْ تَعْفُوْا وَتَصْفَحُوْا وَتَغْفِرُوْا فَإِنَّ اللهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴾ التغابن ١٤

"โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายแท้จริงในบรรดาคู่ครองของพวกเจ้า และบรรดาลูก หลานของพวกเจ้านั้น มีบางคนเป็นศัตรูกับพวกเจ้า ดังนั้น จงระวังพวกเขาให้ดี และหากพวกเจ้าอภัย และยกโทษให้พวกเขา แท้จริง อัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงอภัย เป็นผู้ทรงเมตตาเสมอ" (อัตตะฆอบุน : 14)

จงพิจารณาดูว่าแต่ละส่วนของสังคมนั้น อัลกุรอาน ได้ใช้ให้ปฏิบัติต่อกันอย่างไร?

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ إِنَّ اللهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالإِحْسَانِ وَإِيْتَاءِ ذِى الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴾ النحل ٩٠

"แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรม และทำดี และให้บริจาคแก่ญาติที่ใกล้ชิด และให้ละเว้นจากการทำสิ่งที่ลามก และการชั่วช้า และการอธรรม พระองค์ทรงตักเตือนพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้รำลึก" (อันนะฮ์ลุ : 90)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوْا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ
وَلاَ تَجَسَّسُوْا وَلاَ يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ﴾ الحجرات ١٢

“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงห่างไกลจากส่วนใหญ่ของการสงสัย แท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป และพวกเจ้าจงอย่าสอดแนม และบางคนในหมู่พวกเจ้าอย่านินทาซึ่งกันและกัน” (อัลหุญุร็อต : 12)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ لاَ يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُوْنُوْا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلاَ نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ
عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلاَ تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلاَ تَنَابَزُوْا بِالأَلْقَابِ بِئْسَ الاِسْمُ الْفُسُوْقُ
بَعْدَ الإِيْمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ ﴾ الحجرات ١١

“ชนกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยชนอีกกลุ่มหนึ่ง บางทีพวกที่ถูกเยาะเย้ยนั้นจะดีกว่าพวกที่เยาะเย้ยก็ได้ และสตรีอย่าได้เยาะเย้ยสตรีอีกกลุ่มหนึ่ง บางทีกลุ่มที่ถูกเยาะเย้ยจะดีกว่ากลุ่มที่เยาะเย้ย และพวกเจ้าอย่าได้ตำหนิตัวของพวกเจ้าเอง และอย่าได้เรียกกันด้วยฉายาที่เจ้าตัวไม่ชอบ นามเหล่านั้นเป็นสิ่งที่เลวเป็นการฝ่าฝืนหลังจากที่ได้มีการศรัทธากันแล้ว และผู้ใดที่ไม่สำนึกผิดชนเหล่านั้นคือ บรรดาผู้อธรรม” (อัลหุญุร็อต : 11)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَتَعَاوَنُوْا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلاَ تَعَاوَنُوْا عَلَى الإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ﴾ المائدة ٢

"...และพวกเจ้าจงช่วยเหลือกัน ในสิ่งที่เป็นคุณธรรมและความยำเกรง และจงอย่าช่วยกันในสิ่งที่เป็นบาป และเป็นศัตรูกัน"

(อัลมาอิดะฮฺ : 2)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ إِخْوَةٌ ﴾ الحجرات ١٠

"แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธานั้น เป็นพี่น้องกัน..." (อัลหุญุร็อต : 10)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَأَمْرُهُمْ شُوْرَى بَيْنَهُمْ ﴾ الشورى ٣٨

"...และกิจการของพวกเขา มีการปรึกษาหารือกันในระหว่างพวกเขา..." (อัชชูรอ : 38)

ในเมื่อสังคมไม่มีทางที่จะรอดพ้นปลอดภัยไปจากการอิจฉาริษยาและการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน มีผู้จ้องจะรุกรานตั้งตนเป็นใหญ่และเป็นศัตรูกันในสังคม ไม่ว่าจะเป็นญินหรือมนุษย์ก็ตามที นักกวีได้กล่าวไว้ว่า "อันบุคคลนั้นจะหนีให้พ้นไปจากฝ่ายตรงข้ามไม่ได้ดอก แม้ว่าเขาจะพยายามหนีไปอยู่โดยลำพังบนยอดเขาก็ตาม" ในเมื่อสังคมต้องการรักษาโรคดังกล่าวนี้ และความอันตรายของมันได้แพร่กระจายไปทั่ว อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงแจกแจงวิธีการรักษาไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ 3 ขั้นตอนด้วยกันโดยแจ้งให้ทราบว่า วิธีรักษาการเป็นศัตรูจากมนุษย์คือ ด้วยการหลีกห่างจากความชั่วร้าย และให้ตอบโต้ความไม่ดีด้วยการกระทำที่ดีกว่า คือการใช้ความดีตอบโต้ความชั่ว มนุษย์จะไม่สามารถหนีรอดปลอดภัยจากญินและชัยฏอนได้ นอกจากการขอความคุ้มครองความช่วยเหลือจาก อัลลอฮ์ ﷻ ให้พ้นจากความชั่วร้ายของมันเท่านั้น

วิธีที่หนึ่ง ดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ เกี่ยวกับชัยฏอนที่เป็นมนุษย์ ในตอนท้ายของซูเราะฮ์อัลอะอ์รอฟ ที่ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِيْنَ ﴾ الأعراف ١٩٩

"เจ้า (มุฮัมมัด) จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย และจงใช้ให้กระทำสิ่งที่ดีงาม และจงผินหลังให้กับบรรดาผู้โฉดเขลาทั้งหลายเถิด"

(อัลอะอ์รอฟ : 199)

และเช่นเดียวกัน เกี่ยวกับชัยฏอนที่เป็นญิน ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَإِمَّا يَنْـــزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللهِ إِنَّهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴾ الأعراف ٢٠٠

"และหากมีการยั่วยุใด ๆ จากชัยฏอนที่กำลังยั่วยุเจ้าอยู่ จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินเป็นผู้ทรงรอบรู้" (อัลอะอ์ร็อฟ : 200)

วิธีที่สอง ดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ในซูเราะฮ์ "อัล มุมินูน" ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ اِدْفَعْ بِالَّتِيْ هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُوْنَ ﴾ المؤمنون ٩٦

"เจ้าจงโต้ตอบความชั่วด้วยสิ่งที่ดีกว่า เรา (อัลลอฮ์) รู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากล่าวหา" (อัลมุมินูน : 96)

และเช่นเดียวกัน ในตอนสุดท้ายที่ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَقُلْ رَبِّ أَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِيْنِ۞

وَأَعُوْذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُوْنِ ﴾ المؤمنون ٩٧-٩٨

"และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากเสียงกระซิบกระซาบของชัยฏอน และข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ให้พ้นจากการที่พวกมันจะนำความชั่วร้ายมาสู่ข้าพระองค์ด้วยเถิด" (อัลมุมินูน : 97-98)

วิธีที่สาม ดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ในซูเราะฮ์ "ฟุซซิลัต" และ พระองค์ยังทรงแจ้งเพิ่มเติมให้ทราบว่า ดังกล่าวนั้น เป็นการรักษาที่มาจากฟากฟ้า สามารถรักษาโรคที่มาจากชัยฏอนได้ ซึ่งการรักษาด้วยวิธีการดังกล่าวนี้ ใช่ว่าจะหายจากโรคร้ายได้ทุกคน จะได้เฉพาะผู้ที่ได้รับเกียรติและผู้มีโชคลาภที่ยิ่งใหญ่เท่านั้น

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ اِدْفَعْ بِالَّتِيْ هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِيْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيْمٌ ۞

وَمَا يُلَقَّاهَا إِلاَّ الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلاَّ ذُوْحَظٍّ عَظِيْمٍ﴾ فصلت ٣٤-٣٥

"เจ้าจงเอาชนะความชั่วด้วยความดี แล้วเมื่อนั้นผู้ที่เคยเป็นศัตรูระหว่างเจ้ากับเขา จะกลับกลายเป็นเยี่ยงมิตรที่สนิทกัน และไม่มีผู้ใดจะได้รับความดีนอกจากบรรดาผู้ที่อดทน และจะไม่มีผู้ใดได้รับความดีนั้น นอกจากผู้ที่มีโชคลาภอันใหญ่หลวง" (ฟุซซิลัต : 34-35)

และพระองค์ได้ตรัสในตอนอื่นว่า

قال الله تعالى ﴿ وَإِمَّا يَنْــزَغَنَّ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللهِ إِنَّهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴾ الأعراف ٢٠٠

"และหากมีการยั่วยุใด ๆ จากชัยฏอนที่กำลังยั่วยุเจ้าอยู่ จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน เป็นผู้ทรงรอบรู้" (อัลอะอ์ร็อฟ : 200)

และยังได้ทรงแจ้งให้ทราบอีกว่า ความสุภาพอ่อนน้อม และนุ่มนวลนั้นให้ใช้เฉพาะกับมุสลิมเท่านั้น มิใช่กับผู้ปฏิเสธ ดังดำรัสของพระองค์ ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ فَسَوْفَ يَأْتِي اللهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِيْنَ ﴾ المائدة ٥٤

"อัลลอฮ์จะทรงนำมาซึ่งชนกลุ่มหนึ่ง ที่พระองค์ทรงรักพวกเขา และพวกเขาก็รักพระองค์ เป็นผู้นอบน้อมถ่อมตนต่อบรรดาผู้ศรัทธา เป็นผู้ทรงเกียรติเหนือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา" (อัลมาอิดะฮ์ : 54)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللهِ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ أَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ ﴾ الفتح ٢٩

"มุฮัมมัด คือศาสนทูตของอัลลอฮ์และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขานั้น ล้วนเป็นผู้เข้มแข็ง กล้าหาญ ปฏิบัติเฉียบขาดต่อพวกปฏิเสธศรัทธา แต่เป็นผู้เมตตาสงสาร อ่อนโยนแก่พวกเดียวกัน..." (อัลฟัตฮ์ : 29)

และพระองค์ยังตรัส อีกว่า

قال الله تعالى ﴿ يَاأَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ﴾
التحريم ٩

“โอ้นะบีเอ๋ย จงต่อสู้กับบรรดาพวกปฏิเสธศรัทธา และบรรดาพวกมุนาฟิกีน (พวกกลับกลอก) และจงแข็งกร้าวกับพวกเขา”

(อัตตะห์รีม : 9)

ดังนั้น เมื่อเอาความแข็งกร้าว รุนแรงไปใช้ ในที่ๆ สมควรใช้ความนุ่มนวลอ่อนโยน เท่ากับเป็นการแสดงความโง่เขลาและทำให้เกิดความพินาศเสียหาย และการเอาความนุ่มนวล อ่อนโยนไปใช้ในที่ๆ สมควรจะใช้ความแข็งกร้าว รุนแรง เท่ากับเป็นการแสดงความอ่อนแอ โง่เขลาเบาปัญญานั่นเอง

“เมื่อมีผู้กล่าวว่า จงอดทน สุขุม ให้ตอบว่า สำหรับความสุขุม อดทนนั้นมีที่ของมัน คนหนุ่มที่สุขุมอดทนในที่ๆ มิใช่ที่ของมันนั้น คือคนที่ไม่ใช้สติปัญญา”

ประเด็นที่หก :
เกี่ยวกับเศรษฐกิจ

อัลกุรอานได้แจกแจงให้ทราบถึงพื้นฐานสำคัญทางเศรษฐกิจ 2 ประการ คือ

1. การพิจารณาให้ดี ให้ถูกต้อง ในการแสวงหาทรัพย์สิน

2. การพิจารณาให้ดี ให้ถูกต้อง ในการใช้จ่ายทรัพย์สิน

ท่านจงพิจารณาดูเถิดว่า อัลลอฮ์ ﷻ ทรงเปิดหนทางสะดวกไว้ในคัมภีร์ของพระองค์อย่างไรในการได้มาซึ่งทรัพย์สิน ด้วยเหตุผลที่สอดคล้องกับความเป็นมนุษย์ที่มีเกียรติและมีศาสนา เพื่อเป็นการจุดประกายสู่หนทางดังกล่าว

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ ﴾ الجمعة ١٠

“เมื่อการละหมาดได้สิ้นสุดลงแล้ว พวกเจ้าก็จงแยกย้ายกันไปตามหน้าแผ่นดิน และจงแสวงหาความกรุณา โปรดปรานของอัลลอฮ์เถิด”

(อัลญุมุอะฮ์: 10)

และอัลลอฮ์ ﷻ ยังได้ตรัสอีกว่า

قال الله تعالى ﴿ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلاً مِنْ رَّبِّكُمْ ﴾ البقرة ١٩٨

"ไม่มีโทษใด ๆ แก่พวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะแสวงหาความกรุณาโปรดปรานใด ๆ จากพระเจ้าของพวกเจ้า..."

(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 198)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ إِلاَّ أَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ ﴾ النساء ٢٩

"นอกจากมันจะเป็นการค้าขาย ที่เกิดจากความพึงพอใจในระหว่างพวกเจ้าด้วยกันเท่านั้น" (อันนิซาอ์ : 29)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَأَحَلَّ ٱللَّهُ ٱلْبَيْعَ وَحَرَّمَ ٱلرِّبَوٰاْ ﴾ البقرة: ٢٧٥

"...และอัลลอฮ์ทรงอนุมัติการค้าขาย และทรงห้ามการเอาดอกเบี้ย..." (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 275)

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ فَكُلُوْا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلاَلاً طَيِّبًا ﴾ الأنفال ٦٩

"ดังนั้น พวกเจ้าจงรับประทานสิ่งที่อนุมัติ (ฮะล้าล) ที่ดี ๆ (ฏอยยิบัน) จากสิ่งที่พวกเจ้ายึดมาได้จากทรัพย์เชลย..."

(อัลอันฟาล : 69)

และจงพิจารณาดูว่า อัลกุรอาน สั่งใช้ ให้ใช้จ่ายอย่างไร ?

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَلاَ تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوْلَةً إِلَى عُنُقِكَ وَلاَ تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ ﴾
الإسراء ٢٩

"และเจ้าอย่าให้มือของเจ้าถูกตรึงอยู่ที่คอของเจ้า (อย่าตระหนี่) และอย่าแบมันออกจนหมดสิ้น (อย่าจ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย)..."

(อัลอิสรออ์ : 29)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَالَّذِيْنَ إِذَا أَنْفَقُوْا لَمْ يُسْرِفُوْا وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴾
الفرقان ٦٧

"และบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาใช้จ่าย พวกเขาก็ไม่สุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย และพวกเขาไม่ตระหนี่ถี่เหนียว และพวกเขาอยู่ตรงกลางระหว่างสองสภาพนั้น" (อัลฟุรกอน : 67)

อัลลอฮ์ ﷻ ยังตรัสอีกว่า

قال الله تعالى ﴿ وَيَسْأَلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ قُلِ الْعَفْوَ ﴾ البقرة ٢١٩

"...และพวกเขาจะถามเจ้าว่า พวกเขาจะบริจาคสิ่งใด (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า คือการให้อภัย..."

(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 219)

และจงดูซิว่า ทำไมจึงห้ามมิให้ใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่อนุญาตให้ใช้จ่าย ?

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ فَسَيُنْفِقُوْنَـــهَا ثُمَّ تَكُوْنَ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ﴾ الأنفال ٣٦

“แล้วพวกเขาก็จะใช้จ่ายมันต่อไปภายหลังทรัพย์สินนั้น ก็จะกลายมาเป็นความเสียใจแก่พวกเขา แล้วพวกเขาจะได้ความปราชัย” (อัลอันฟาล : 36)

■ ■ ■ ■

ประเด็นที่เจ็ด :
เกี่ยวกับการเมือง

อัลกุรอานได้แจกแจงพื้นฐานที่มา ได้ชี้แนะแนวทาง และได้ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเรื่องการเมืองไว้นั่นคือ การเมืองมาจากคำว่า : السياسة سَاسَ , يَسُوْسُ คือ การปกครอง การบริหารจัดการ การควบคุมดูแล ซึ่งแบ่งออกเป็นสองส่วนด้วยกันคือ ภายนอก และ ภายใน

สำหรับภายนอกนั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานสองประการ คือ

1. การเตรียมสรรพกำลังไว้ให้พร้อมเพื่อกดดัน และปราบปรามศัตรู

ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้เกี่ยวกับการนี้ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَأَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهِ عَدُوَّ اللهِ وَعَدُوَّكُمْ ﴾ الأنفال ٦٠

“และพวกเจ้าจงจัดเตรียมกำลังไว้สำหรับป้องกัน เท่าที่พวกเจ้าสามารถ อันได้แก่กำลังอย่างหนึ่งอย่างใด และการผูกม้าไว้ เพื่อเป็นการสร้างความหวาดหวั่นให้กับศัตรูของอัลลอฮ์และศัตรูของพวกเจ้า”

(อัลอันฟาล : 60)

2. กองกำลังนั้นต้องเป็นเอกภาพ สมบูรณ์แข็งแกร่ง

ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَاعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللهِ جَمِيْعًا وَلاَتَفَرَّقُوْا ﴾ آل عمران ١٠٣

"และพวกเจ้าจงยึดสายเชือก (ศาสนา) ของอัลลอฮ์ไว้ให้มั่น โดยพร้อมเพรียงกันทั้งหมด และจงอย่าแตกแยกกัน..." (อาละอิมรอน : 103)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَلاَ تَنَازَعُوْا فَتَفْشَلُوْا وَتَذْهَبَ رِيْحُكُمْ ﴾ الأنفال ٤٦

"และจงอย่าขัดแย้งกัน เพราะจะทำให้พวกเจ้าย่อท้อ และทำให้ความเข้มแข็งของพวกเจ้าหมดไป" (อัลอันฟาล : 46)

อัลกุรอานยังได้แจ้งให้ปฏิบัติตามสนธิสัญญาการพักรบ หรือสันติภาพ การยกเลิกสัญญาเมื่อจำเป็น ดังดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ فَأَتِمُّوٓاْ إِلَيۡهِمۡ عَهۡدَهُمۡ إِلَىٰ مُدَّتِهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ ﴾ التوبة: ٤

"...ดังนั้นจงปฏิบัติตามสัญญาที่ให้ไว้กับพวกเขา จนถึงเวลาของพวกเขาเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย"

(อัตเตาบะฮ์ : 4)

และพระองค์ตรัสว่า

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ فَمَا ٱسۡتَقَٰمُواْ لَكُمۡ فَٱسۡتَقِيمُواْ لَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ ﴾ التوبة: ٧

"...ดังนั้น ตราบใดที่พวกเขาเที่ยงธรรมต่อพวกเจ้า ก็จงเที่ยงธรรมต่อ พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงชอบบรรดาผู้ที่มีความยำเกรง"

(อัตเตาบะฮ์ : 7)

และพระองค์ตรัสว่า

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَٱنۢبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَآءٍ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْخَآئِنِينَ ﴿٥٨﴾ ﴾ الأنفال: ٥٨

“และหากเจ้าเกรงว่าจะมีการทุจริตผิดสัญญา จากกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด ก็จงบอกยกเลิกและส่งสัญญานั้นกลับคืนพวกเขาไปโดยตั้งอยู่บนความเท่าเทียม แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ชอบบรรดาผู้ที่ทุจริต”

(อัลอันฟาล : 58)

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَأَذَانٌ مِّنَ اللهِ وَرَسُوْلِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الأَكْبَرِ أَنَّ اللهَ بَرِيْءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ وَرَسُوْلُهُ ﴾ التوبة ٣

“และเป็นประกาศจากอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แก่ประชาชนทั้งหลายในวันฮัจญ์อันยิ่งใหญ่ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงพ้นข้อผูกพันธ์กับบรรดามุชริกีน และศาสนทูตของพระองค์ก็พ้นข้อผูกพันนั้นด้วย...”

(อัตเตาบะฮ์ : 3)

และพระองค์ยังทรงเตือนให้ระวังอุบายเล่ห์เหลี่ยม และการฉวยโอกาสของพวกนั้น ดังนั้น พระองค์ทรงตรัสว่า

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ خُذُوا۟ حِذْرَكُمْ فَٱنفِرُوا۟ ثُبَاتٍ أَوِ ٱنفِرُوا۟ جَمِيعًا ﴾ النساء: ٧١

“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย พวกเจ้าจงยึดถือไว้ซึ่งความระมัด-ระวังแล้วจงออกไปเป็นกลุ่ม ๆ หรือออกไปโดยรวมเป็นกลุ่มเดียวกัน”
(อันนิซาอ์ : 71)

และพระองค์ตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَخُذُوا۟ حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴾ النساء: ١٠٢

“และพวกเจ้าจงยึดถือไว้ ซึ่งการระมัดระวังของพวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้แล้ว ซึ่งการลงโทษที่ยังความอัปยศแก่ผู้ปฏิเสธทั้งหลาย” (อันนิซาอ์ : 102)

และโองการในทำนองนี้ยังมีอีกมากมาย

สำหรับการเมืองภายในนั้น ปัญหาขึ้นอยู่กับ ความสงบปลอดภัยภายในสังคม การขจัดความอธรรม และการคืนสิทธิ์ให้แก่ผู้เป็นเจ้าของเป็นสำคัญ โดยตั้งอยู่บนประเด็นหลัก ที่สำคัญ 6 ประการดังต่อไปนี้

1. ศาสนา : มีบัญญัติให้รักษาศาสนาไว้ด้วยชีวิต ด้วยเหตุนี้ท่านศาสนทูต ﷺ จึงกล่าวว่า

عن ابن عباس رضي الله عنه ((قال رسول الله ﷺ مَنْ بَدَّلَ دِيْنَهُ فَاقْتُلُوْهُ))

“ผู้ใดที่เปลี่ยนศาสนา (อิสลาม) ของเขา ก็จงประหารเขาเสีย”

บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีย์ เล่มที่ 12 ฮะดีษเลขที่ 238
รายงานจากท่านอิบนุ อับบ๊าส รอฎิยัลลอฮุอันฮุ

ดังกล่าว เป็นการป้องปรามอย่างหนัก ต่อการเปลี่ยนศาสนา และการทำให้ศาสนาอิสลามหายไปจากเขา

2. ชีวิต : อัลลอฮ์ ﷻ ทรงบัญญัติไว้ใน อัลกุรอานให้มีการ "กิศ๊อศ" ประหารชีวิตผู้ที่ฆ่าผู้อื่น ให้ตายตกตามกันไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาชีวิตของผู้อื่นเอาไว้

ดังดำรัสของพระองค์ ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَلَكُمْ فِي ٱلْقِصَاصِ حَيَوٰةٌ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ البقرة: ١٧٩

"และในการประหารชีวิตฆาตกรให้ตายตกตามกันไปนั้น คือการรักษาไว้ซึ่งชีวิตสำหรับพวกเจ้า โอ้ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง" (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 179)

และอัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ القِصَاصُ فِي الْقَتْلَى ﴾ البقرة ١٧٨

"การประหารฆาตกรให้ตายตกตามกันนั้น ในกรณีที่มีผู้ถูกฆ่าตายนั้น ได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว..." (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 178)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوْمًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا ﴾ الإسراء ٣٣

"และผู้ใดถูกฆ่าอย่างอยุติธรรม ดังนั้นเราได้ให้อำนาจกำหนดสิทธิ์แก่ทายาทของผู้ตาย (ผู้ปกครองของเขา) ให้มีอำนาจที่จะทวงสิทธิ์ได้..." (อัลอิสรออ์ : 33)

3. สติปัญญา: อัลลอฮ์ ﷻ ทรงประทาน อัลกุรอานมาเพื่อรักษาไว้ซึ่งสติปัญญา ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوْا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالأَنْصَابُ وَالأَزْلاَمُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴾ المائدة ٩٠

“ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ที่จริงสุรา การพนัน แท่นหินสำหรับเชือดบูชายันต์ และการเสี่ยงติ้วนั้น เป็นสิ่งโสมม อันเกิดจากการกระทำของชัยฏอน ดังนั้นพวกเจ้าจงห่างไกลจากมันเสียเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ” (อัลมาอิดะฮ์ : 90)

และในฮะดีษที่ว่า

الحديث : ((كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ مَا أَسْكَرَ كَثِيْرُهُ فَقَلِيْلُهُ حَرَامٌ))

“สิ่งมึนเมาทุกชนิดเป็นที่ต้องห้าม (ฮะรอม) สิ่งที่จำนวนมากของมันทำให้มึนเมา จำนวนน้อยของมันก็ย่อมเป็นที่ต้องห้าม (ฮะรอม) ด้วยเช่นกัน” *(รายงานโดย อิมามอะห์มัด เล่มที่ 2 ฮะดีษ เลขที่ 91 อัล บัยฮะกีย์ เล่มที่ 8 ฮะดีษ เลขที่ 296)*

และเพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งสติปัญญา จึงมีบัญญัติให้เฆี่ยนผู้ที่ดื่มสุรา

4. เชื้อสาย : เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งเชื้อสายวงศ์ตระกูล อัลลอฮ์ ﷻ จึงได้ทรงกำหนดบทลงโทษผู้ผิดประเวณี (ทำซินา) ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوْا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ﴾ النور ٢

“หญิงที่ผิดประเวณี และชายที่ผิดประเวณี พวกเจ้าจงเฆี่ยนเขาสองนั้น คนละหนึ่งร้อยที ...” (อันนูร : 2)

5. เกียรติยศ : เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศศักดิ์ศรี อัลลอฮ์ ﷻ จึงทรงกำหนดให้มีการเฆี่ยน แปดสิบทีแก่ผู้ที่ปล่อยข่าวให้ร้ายผู้อื่นโดยปราศจากความจริง

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ وَٱلَّذِينَ يَرْمُونَ ٱلْمُحْصَنَٰتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا۟ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَٱجْلِدُوهُمْ ثَمَٰنِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا۟ لَهُمْ شَهَٰدَةً أَبَدًا ۚ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴾ النور: ٤

“และบรรดาผู้ที่กล่าวโทษบรรดาหญิงบริสุทธิ์ (ว่าทำผิดประเวณี) และพวกเขามิได้นำพยานสี่คนมายืนยัน พวกเจ้าจงเฆี่ยนพวกเขาแปดสิบที และพวกเจ้าอย่ารับการเป็นพยานของพวกเขาเป็นอันขาด ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน” (อันนูร : 4)

6. ทรัพย์สิน : เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งทรัพย์สิน อัลลอฮ์ ﷻ จึงมีบัญญัติให้มีการตัดมือผู้ที่ลักขโมย ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ وَٱلسَّارِقُ وَٱلسَّارِقَةُ فَٱقْطَعُوٓا۟ أَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَٰلًا مِّنَ ٱللَّهِ ﴾ المائدة: ٣٨

“และขโมยที่เป็นชาย และขโมยที่เป็นหญิงนั้นจงตัดมือพวกเขาทั้งสองเสีย ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบแทนในสิ่งที่เขาทั้งสองได้ก่อกรรมเอาไว้ เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างการลงโทษจากอัลลอฮ์” (อัลมาอิดะฮ์ : 38)

ดังนั้น จึงเป็นการอธิบายให้เห็นชัดเจนว่า การดำเนินตามอัลกุรอานนั้นเป็นการชี้ให้เห็นถึงแนวทางและการค้ำประกันต่อสังคมโดยรวมว่า สังคมจะพบแต่สิ่งที่ดีงาม ทั้งภายใน และภายนอก นั่นเอง

■ ■ ■ ■

ประเด็นที่แปด :
การที่ผู้ไร้ศรัทธา มีชัยชนะเหนือมุสลิม

บรรดาศอฮาบะฮ์ (สาวก) ของท่านนะบีมุฮัมมัด ﷺ ต่างขอให้ท่านช่วยตอบข้อสงสัยให้ในประเด็นนี้ขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ และอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงตอบปัญหาดังกล่าวด้วยพระองค์เองในคัมภีร์ของพระองค์ ซึ่งเป็นคำตอบที่มาจากฟากฟ้า เพื่อขจัดข้อสงสัยนั่นคือ สิ่งที่บรรดามุสลิมได้ประสบในวันสงครามอุฮุด พวกเขาแสดงความกังขาว่า ทำไมบรรดาผู้ตั้งภาคีมีชัยชนะเหนือพวกเขาได้อย่างไร ทั้ง ๆที่พวกเขานั้นตั้งอยู่บนความจริง ขณะที่พวกเหล่านั้นเป็นฝ่ายปฏิเสธศรัทธาตั้งอยู่บนความเท็จ

ดังนั้น อัลลอฮ์ ﷻ จึงประทานดำรัส ลงมาว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ أَوَلَمَّآ أَصَٰبَتۡكُم مُّصِيبَةٞ قَدۡ أَصَبۡتُم مِّثۡلَيۡهَا قُلۡتُمۡ أَنَّىٰ هَٰذَاۖ قُلۡ هُوَ مِنۡ عِندِ أَنفُسِكُمۡۗ ﴾ ال عمران: ١٦٥

“และเมื่อมีภยันอันตรายหนึ่ง มาประสบแก่พวกเจ้าทั้ง ๆที่พวกเจ้าได้ให้มันประสบแก่พวกเขามาแล้วถึงสองเท่าของภยันอันตรายนั้น พวกเจ้าก็ยังกล่าวว่า สิ่งนี้มาจากไหนกระนั้นหรือ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า มันมาจากที่ตัวของพวกท่านเอง...” (อาละอิมรอน : 165)

และดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า “(มุฮัมมัด ﷺ) จงกล่าวเถิดว่ามันมาจากตัวของพวกเจ้าเอง” นั้น อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงอธิบายให้เห็นความเป็นจริงในเรื่องดังกล่าว

ด้วยดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ ٱللَّهُ وَعْدَهُۥٓ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِۦ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَٰزَعْتُمْ فِى ٱلْأَمْرِ وَعَصَيْتُم مِّنۢ بَعْدِ مَآ أَرَىٰكُم مَّا تُحِبُّونَ ۚ مِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلدُّنْيَا وَمِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلْءَاخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ ﴾ آل عمران: ١٥٢

“และแน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงให้สัญญาของพระองค์เป็นจริงแก่พวกเจ้าแล้ว ขณะที่พวกเจ้าเข่นฆ่าพวกเขาด้วยอนุมัติของพระองค์ จนกระทั่งพวกเจ้าขลาดที่จะสู้รบ และขัดแย้งกันในคำสั่ง และพวกเจ้าได้ฝ่าฝืน หลังจากที่พระองค์ทรงให้พวกเจ้าได้เห็นสิ่งที่พวกเจ้าปรารถนา ในหมู่พวกเจ้านั้นมีผู้ที่ต้องการโลกนี้ และจากพวกเจ้านั้นมีผู้ที่ต้องการปรโลก แล้วพระองค์ก็ทรงให้พวกเจ้าหันกลับจากพวกเขาเสีย ทั้งนี้เพื่อที่จะทดสอบพวกเจ้า...” (อาละอิมรอน : 152)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงอธิบายในคำชี้ขาดว่า สาเหตุที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามีอำนาจเหนือพวกเขานั้น มาจากตัวของพวกเขานั่นเอง การที่พวกเขาหวาดกลัวที่จะสู้รบ ขัดแย้งต่อคำสั่ง บางคนฝ่าฝืนท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ ขณะเดียวกัน บรรดาทหารแม่นธนูที่อยู่บนภูเขา ที่คอยสาดลูกธนูเข้าใส่บรรดาผู้ปฏิเสธมิให้เข้ามายังที่ตั้งของมุสลิม กลับละโมบอยากจะได้ทรัพย์เชลย ในช่วงขณะที่บรรดามุชริกกำลังปราชัยในครั้งแรก พวกเขาละทิ้งฝ่าฝืนคำสั่งของท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ ทั้งนี้เพราะความโลภในทรัพย์สมบัติของพวกเขา ที่พวกเขาคิดถึงแต่โลกดุนยา จนลืมโลกอาคิเราะฮ์ ซึ่งยั่งยืนและแน่นอนกว่า

ประเด็นที่เก้า :
เรื่องความอ่อนแอ และความด้อยกว่าของมุสลิม ที่ไม่สามารถต่อกรกับผู้ไร้ศรัทธา

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงแจ้งเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาดังกล่าวไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน และทรงชี้แจงให้ทราบว่าแท้จริงพระองค์ทรงรู้ดีถึงความบริสุทธิ์ใจที่อยู่ในหัวใจของผู้เป็นบ่าวของพระองค์ ผลจากความบริสุทธิ์ใจ إخلاص นั้นทำให้ได้รับชัยชนะเหนือผู้ที่เข้มแข็งกว่า ด้วยเหตุนี้เมื่อ อัลลอฮ์ ﷻ ทรงทราบถึงความบริสุทธิ์ใจ ของผู้ที่ให้สัตยาบัน أصحاب بيعة الرضوان ตามสภาพที่แท้จริง พระองค์จึงได้ทรงกล่าวถึงความบริสุทธิ์ใจของพวกเขา ไว้ในดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿لَّقَدْ رَضِيَ ٱللَّهُ عَنِ ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ ٱلشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَٰبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ الفتح: ١٨

“โดยแน่นอน พระองค์ทรงพอพระทัยต่อบรรดาผู้ศรัทธา ขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันต่อเจ้า (มุฮัมมัด) ใต้ต้นไม้ (ที่ฮุดัยบียะฮ์) พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจ ของพวกเขา” (อัลฟัตฮ์ : 18)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงแจ้งให้ทราบว่า นั่นเป็นผลมาจากความบริสุทธิ์ใจ (อิคลาส) ดังนั้นพระองค์จึงทรงให้พวกเขามีชัยชนะ โดยที่พวกปฏิเสธเหล่านั้นไม่สามารถจะทำอะไรพวกเขาได้

และอัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴾

الفتح: ٢١

"และยังมี (ทรัพย์เชลย) อื่น ๆ ที่พวกเจ้าไม่สามารถจะเอาชนะมันได้ แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงล้อมมันไว้แล้ว (คืออาณาจักรเปอร์เซียและโรมันตะวันออก) และอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงอนานุภาพเหนือ ทุกสิ่งทุกอย่าง"

(อัลฟัตฮ์ : 21)

พระองค์ทรงแจ้งให้ทราบว่า พวกเขานั้นไม่สามารถเอาชนะพวกนั้นได้ และครั้นเมื่อพระองค์ทรงประจักษ์ชัดแจ้งถึงความบริสุทธิ์ใจ พระองค์จึงทรงให้พวกเขามีชัยชนะ เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธยกทัพมาทำสงครามกับบรรดามุสลิมในครั้งสงคราม อะฮ์ซาบ โดยใช้กำลังทหารจำนวนมากปิดล้อมไว้ และทรงให้อาณาจักรทั้งสองดังกล่าว ตกเป็นทรัพย์เชลยแก่มุสลิม ดังที่ อัลลอฮ์ ﷻ ทรงกล่าวถึงเรื่องดังกล่าวไว้ว่า

قال الله تعالى ﴿ إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللهِ الظُّنُونَا ۝ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالاً شَدِيدا ﴾ الأحزاب ١٠-١١

"จงรำลึกถึงเมื่อพวกเขายกทัพมายังพวกเจ้า ทั้งจากด้านบน (ตะวันออก) และจากทางด้านล่าง (ตะวันตก) ของพวกเจ้า และเมื่อนัยน์ตาได้เหลือกลาน และหัวใจมาจุกอยู่ที่ลูกกระเดือก และพวกเจ้านึกคิดกันเกี่ยวกับอัลลอฮ์ไปต่าง ๆ นานา และขณะนั้นบรรดาผู้ศรัทธาได้ถูกทดสอบเข้าแล้ว และพวกเขาถูกทำให้หวั่นไหว สั่นสะเทือนอย่างรุนแรง" (อัลอะห์ซาบ: 10-11)

วิธีการแก้ไขความอ่อนแอ และการปิดล้อมของกำลังข้าศึกดังกล่าวคือการมีความบริสุทธิ์ใจ ต่ออัลลอฮ์ ﷻ และด้วยกับพลังการศรัทธา (อีมาน) ที่มีต่อพระองค์นั่นเอง ดังดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُوْنَ الأَحْزَابَ قَالُوْا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللهُ وَرَسُوْلُهُ وَصَدَقَ اللهُ وَرَسُوْلُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلا إِيْمَانًا وَتَسْلِيْمًا ﴾ الأحزاب ٢٢

"และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธา ได้เห็นบรรดาข้าศึกต่าง ๆ เหล่านั้น พวกเขา (มุมิน) ได้กล่าวขึ้นว่า นี่คือสิ่งที่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ได้สัญญาไว้แก่เรา และอัลลอฮ์และเราะซูล ของพระองค์ได้ตรัสไว้สมจริงแล้ว และมันมิได้เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกเขานอกจากการศรัทธาและการนอบน้อม" (อัลอะห์ซาบ : 22)

และอัลลอฮ์ ﷻ จึงทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ وَرَدَّ اللهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِغَيْظِهِم لَمْ يَنَالُوْا خَيْرًا وَكَفَى اللهُ الْمُؤْمِنِيْنَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللهُ قَوِيًّا عَزِيْزًا ۞ وَأَنْزَلَ الَّذِيْنَ ظَاهَرُوْهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيْهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ وَتَأْسِرُوْنَ فَرِيْقًا ۞ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَئُوْهَا وَكَانَ اللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴾ الأحزاب ٢٥-٢٧

"และอัลลอฮ์ทรงให้พวกปฏิเสธศรัทธาถอยทัพกลับไป พร้อมกับความเคียดแค้นของพวกเขา โดยที่พวกเขามิได้ประสบความดีแต่อย่างใด และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วแก่บรรดาผู้ศรัทธาในการสู้รบและอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง เป็นผู้ทรงอำนาจอย่างเด็ดขาด และพระองค์ทรงให้บรรดาผู้ที่แสดงตัวในการช่วยเหลือพวกเขา (มุชริกีน) จากพวกอะฮ์ลุ้ลกิตาบ (พวกยิวเผ่าบะนีกุรอยเซาะฮ์) ลงมาจากป้อม

ปราการอันเป็นที่มั่นของพวกเขา และทรงให้เกิดความหวาดกลัวขึ้นในหัวใจของพวกเขา ส่วนหนึ่งจากพวกเขาที่พวกเจ้าสังหาร และอีกจำนวนหนึ่งที่พวกเจ้าจับเป็นเชลย และพระองค์ทรงให้พวกเจ้าได้รับมรดกปกครองแผ่นดินของพวกเขา ที่อยู่อาศัยของพวกเขา และทรัพย์สินของพวกเขา และแผ่นดินที่พวกเจ้ามิเคยเหยียบย่างเข้าไป และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง” (อัลอะห์ซาบ : 25-27)

และสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงช่วยเหลือเหล่ามุสลิม ซึ่งพวกเขาไม่เคยนึกคิดมาก่อน คือการส่งมลาอิกะฮ์และลมพายุมาช่วยเหลือ

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴾ الأحزاب: ٩

“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงนึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า ขณะที่กองทัพข้าศึกเข้ามารุกรานพวกเจ้า แล้วเราได้ส่งลมพายุพัดกระหน่ำเข้าใส่พวกเขา และกองกำลังทหารที่พวกเจ้ามองไม่เห็น (มลาอิกะฮ์) และอัลลอฮ์ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ”

(อัลอะห์ซาบ : 9)

และนี่จึงเป็นหลักฐานที่ชี้ให้เห็นถึงความถูกต้องของศาสนาอิสลามที่ว่ากลุ่มชนจำนวนน้อยแต่เป็นผู้ที่ยึดมั่นอยู่กับศาสนาอิสลามนั้น สามารถเอาชนะเหนือกลุ่มชนจำนวนมากแต่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาได้

ดังดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيْلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيْرَةً بِإِذْنِ اللهِ وَاللهُ مَعَ الصَّابِرِيْنَ ﴾ البقرة ٢٤٩

“...กี่มากน้อยแล้ว ที่กลุ่มชนจำนวนน้อยสามารถเอาชนะกลุ่มชนจำนวนมากได้ด้วยอนุมัติของ อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับบรรดาผู้อดทนทั้งหลาย” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 249)

และด้วยเหตุนี้ อัลลอฮ์ ﷻ จึงทรงขนานนามวัน “บะดัร” ว่าเป็นสัญญาณหนึ่ง (โองการ) และเป็นหลักฐานอันชัดแจ้ง (บัยยินะฮ์) และเป็นการแยกกันระหว่าง ความจริงกับความเท็จ (ฟุรกอน) เพื่อเป็นหลักฐานบ่งชี้ชัดถึงความถูกต้องของศาสนาอิสลาม ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ قَدْكَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيْلِ اللهِ وَأُخْرَىكَافِرَةٌ ﴾
آل عمران ١٣

“แท้จริง มีสัญญาณหนึ่งได้ปรากฏแก่พวกเจ้า จากสองฝ่ายที่เผชิญหน้ากัน โดยที่ฝ่ายหนึ่งต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา...” (อาลาอิมรอน : 13)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ ٱلْفُرْقَانِ يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴾ الأنفال: ٤١

“...หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ และสิ่งที่เราได้ให้ลงมาแก่บ่าวของเราในวันแห่งการจำแนกแยกระหว่างการศรัทธากับการปฏิเสธศรัทธา...” (อัลอันฟาล : 41)

และนี่คือวันสงครามบะดัรนั่นเอง อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ ﴾ الأنفال ٤٢

"... เพื่อว่าผู้พินาศจะได้พินาศไปด้วยกับหลักฐานอันชัดแจ้ง..." (อัลอัมฟาล : 42)

สงครามบะดัร ต่างยืนยันในความเป็นจริงด้วยหลักฐานต่างๆ แล้วและไม่เป็นที่สงสัยใดๆ ว่า การที่กลุ่มชนที่น้อยกว่าแต่เป็นผู้ที่ศรัทธา สามารถเอาชนะกลุ่มชนจำนวนมากที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ ย่อมเป็นหลักฐานว่ากลุ่มชนที่ตั้งอยู่บนความถูกต้องนั้น แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ เป็นผู้ทรงช่วยเหลือพวกเขา ดังที่พระองค์ได้ตรัสเมื่อเกิดสงครามบะดัรว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنتُمْ أَذِلَّةٌ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ عمران: ١٢٣

"และแท้จริง อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าที่บะดัรมาแล้ว ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าเป็นพวกที่ด้อยกว่า ดังนั้นพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะขอบคุณ" (อะลาอิมรอน : 123)

และพระองค์ ยังตรัสอีกว่า

قال الله تعالى ﴿ إِذْ يُوْحِيْ رَبُّكَ إِلَى الْمَلاَئِكَةِ أَنِّيْ مَعَكُمْ فَثَبِّتُوْا الَّذِيْنَ آمَنُوْا سَأُلْقِيْ فِي قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الرُّعْبَ ﴾ الأنفال ١٢

"จงรำลึกถึง ขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้บัญชาแก่มลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้านั้นอยู่ร่วมกับพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงทำให้บรรดาผู้ศรัทธามั่นคงเถิด ข้าจะโยนความหวาดกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา..." (อัลอันฟาล : 12)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงสัญญากับบรรดาผู้ศรัทธาว่าพวกเขาจะได้รับการช่วยเหลือ และพระองค์ ได้ทรงแจ้งถึงลักษณะ และทรงแยกแยะพวกเขาไว้จากกลุ่มอื่นๆ อย่างชัดเจน ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَلَيَنْصُرَنَّ اللهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴾ الحج ٤٠

"...และแน่นอนอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือผู้ที่สนับสนุนศาสนาของพระองค์อย่างแน่นอน แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพอย่างแท้จริง" (อัลฮัจญ์ : 40)

ต่อมา อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงจำแนกลักษณะของผู้ศรัทธาออกจากผู้ที่ไม่มีลักษณะดังกล่าว ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ الَّذِيْنَ إِنْ مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
وَأَمَرُوْا بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُوْرِ ﴾ الحج ٤١

"บรรดาผู้ที่เรา (อัลลอฮ์ ﷻ) ให้พวกเขามีอำนาจในแผ่นดิน คือบรรดาผู้ที่ดำรงการละหมาด จ่ายซะกาต กำชับและใช้กันให้ทำความดีและห้ามปรามกันให้ละเว้นความชั่ว และผลสุดท้ายแห่งกิจการงานทั้งหลาย ย่อมกลับไปยังอัลลอฮ์" (อัลฮัจญ์ : 41)

และนี่คือการแก้ไขซึ่งได้ชี้แนะให้ทราบว่าเป็นการแก้ไขต่อการปิดล้อมด้วยกองกำลังทหารของอัลลอฮ์ ﷻ พระองค์ทรงชี้แนะไว้ในซูเราะฮ์ อัลมุนาฟิกูน อีกเช่นกัน ในการแก้ไขการปิดล้อมทางเศรษฐกิจ

ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قَالَ تَعَالَىٰ: ﴿ هُمُ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنفِقُوا۟ عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ حَتَّىٰ يَنفَضُّوا۟ ﴾
المنافقون: ٧

"และพวกเขาคือผู้ที่กล่าวว่า อย่าบริจาคให้กับผู้ที่อยู่กับศาสนทูตของอัลลอฮ์เพื่อว่าพวกเขาจะได้แยกตัวออกไป..." (อัลมุนาฟิกูน : 7)

และนี่คือ สิ่งที่บรรดามุนาฟิกูนต้องการที่จะเล่นงานบรรดามุสลิม ด้วยการปิดล้อมทางเศรษฐกิจอย่างเห็นชัดๆ และอัลลอฮ์ ﷻ ทรงชี้แนะในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยกับพลังแห่งการศรัทธา (อีมาน) ที่มีต่อพระองค์และหันหน้าสู่พระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่ อย่างแท้จริง ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لاَ يَفْقَهُونَ ﴾
المنافقون ٧

"...แต่บรรดาขุมคลังแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นล้วนเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ แต่ทว่าพวกที่หน้าไหว้หลังหลอก (มุนาฟิกีน) นั้นไม่เข้าใจ" (อัลมุนาฟิกูน : 7)

ขุมคลังแห่งฟากฟ้าและแผ่นดินอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ อัลลอฮ์ ﷻ จะไม่ทำให้ผู้ที่เข้ามาขอพึ่งพา เป็นผู้ปฏิบัติตามคัมภีร์พระองค์ต้องสิ้นหวังเป็นอันขาด

ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ وَمَنْ يَتَّقِ اللهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لاَ يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴾ الطلاق ٢-٣

“...และผู้ใดยำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงประทานทางออกให้แก่เขา และจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เขา จากที่ที่เขามิได้คาดคิดมาก่อน และผู้ใดมอบหมายต่ออัลลอฮ์ พระองค์ทรงเป็นผู้พอเพียงแล้วสำหรับเขา...” (อัฏเฏาะล๊าก : 2-3)

และอัลลอฮ์ ﷻ ทรงแจ้งเพิ่มเติม ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِۦٓ إِن شَآءَۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾﴾ التوبة: ٢٨

“...และหากพวกเจ้ากลัวความยากจน อัลลอฮ์ก็จะทรงทำให้พวกเจ้ามั่งมี จากความกรุณาของพระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อัตเตาบะฮ์ : 28)

■ ■ ■ ■

ประเด็นที่สิบ :

ปัญหาการไม่เข้าใจกัน

แท้จริง อัลลอฮ์ ﷻ ทรงชี้แจงไว้ในซูเราะฮ์ อัลฮัชร์ ถึงสาเหตุที่ทำให้ไม่เข้าใจกัน นั่นคือการไม่มีสติปัญญานั่นเอง ดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ تَحْسَبُهُمْ جَمِيْعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ﴾ الحشر ١٤

"...เจ้าเข้าใจว่า พวกเขาร่วมกันเป็นปึกแผ่น ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วหัวใจของพวกเขาแตกแยกกันเป็นเสี่ยง ๆ..." (อัลฮัชร์ : 14)

พระองค์ทรงอธิบายให้ทราบถึงสาเหตุดังกล่าว ด้วยดำรัสของพระองค์ที่ว่า

قال الله تعالى ﴿ ذلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لاَ يَعْقِلُوْنَ ﴾ الحشر ١٤

"...ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ" (อัลฮัชรฺ: 14)

และยาที่จะใช้รักษาโรคโง่เขลาเบาปัญญา (ไม่ใช้ปัญญาไตร่ตรอง) คือชี้ทางสว่างให้กับเขาด้วยกับการปฏิบัติตามอัลกุรอาน เพราะอัลกุรอานนั้นจะชี้นำทางไปสู่สิ่งที่มีค่า มีประโยชน์ การปฏิบัติคุณความดี ซึ่งพวกเขาไม่ใช้สติปัญญาในการพิจารณา ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُوْرًا يَمْشِيْ بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِيْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴾ الأنعام ١٢٢

“หรือว่าผู้ที่ตายแล้ว เรา (อัลลอฮ์) ได้ให้เขามีชีวิตขึ้นมาใหม่ แล้วเราได้ให้แสงสว่างแก่เขา ซึ่งเขาได้ใช้แสงสว่างเดินทางไปในหมู่มนุษย์ จะเหมือนกับผู้ที่เสมือนเขาผู้นั้นอยู่ในบรรดาความมืด โดยที่มิเคยออกมาจากความมืดเลยกระนั้นหรือ ในทำนองนั้นแหละ ได้ถูกประดับประดาทำให้เพริศแพร้วสวยงาม แก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยกับสิ่งที่พวกเขากระทำอยู่” (อัลอันอาม : 122)

ดังนั้น อัลลอฮ์ ﷻ ทรงอธิบายไว้ในโองการนี้ว่า แท้จริงแสงรัศมีแห่งการศรัทธา (อีมาน) นั้น ทำให้มีชีวิตชีวาแก่ผู้ที่ตายไปแล้ว และยังให้แสงสว่างแก่เขา ตามหนทางที่เขาต้องเดินไปอีกด้วย

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ اللهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ آمَنُوْا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوْرِ ﴾ البقرة ٢٥٧

“อัลลอฮ์คือผู้ทรงช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธา ทรงนำพวกเขาออกจากบรรดาความมืดสู่แสงสว่าง...” (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 257)

และพระองค์ยังทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ الملك ٢٢

“ผู้ที่เดินคมำคว่ำหน้าบนใบหน้าของเขาจะเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องกว่า หรือว่าผู้ที่เดินตัวตรงในหนทางที่เที่ยงตรง “ (อัลมุลก์: 22)

สรุปโดยรวมแล้ว สิ่งที่เป็นประโยชน์ (มะซอลิฮ์) ต่อมนุษย์ชาติ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญต่อโลกนี้นั้น มีอยู่ 3 ประการ ด้วยกันคือ

1. การขจัดหรือป้องกันสิ่งไม่ดีต่าง ๆ

ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีในหมู่นักนิติศาสตร์อิสลาม ถึงความจำเป็นต่าง ๆ การขจัดพิษภัยอันตรายต่าง ๆ ให้พ้นจาก 6 ประการที่ได้กล่าวมาข้างต้น คือ การรักษาป้องกันศาสนา รักษาป้องกันชีวิต รักษาป้องกันสติปัญญา รักษาป้องกันเชื้อสาย รักษาป้องกันเกียรติยศศักดิ์ศรี และรักษาป้องกันทรัพย์สิน

2. การได้มาซึ่งผลประโยชน์

ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีในหมู่นักนิติศาสตร์อิสลาม ถึงสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะขาดไม่ได้ และจากส่วนย่อยของมัน เช่น การค้าขาย ตามที่ผู้มีความเห็นไปในทางนั้น การเช่าฯลฯ และที่เป็นประโยชน์โดยรวมทั่วไป คือ การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ระหว่างปัจเจกชน และสังคมที่ถูกต้องตามบัญญัติศาสนา

3. การประดับประดาตนด้วยการมีมารยาทที่ดีงาม

ซึ่งได้แก่การปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม เป็นที่ทราบกันดีในหมู่นักนิติศาสตร์อิสลาม คือการตกแต่งประดับประดาตนเองให้สวยงามและสมบูรณ์พร้อมสรรพ รวมถึงสิ่งที่เป็นธรรมชาติเดิมแท้อันบริสุทธิ์ เช่น การไว้เครา และการขลิบหนวด เป็นต้น และส่วนที่ขยายแยกออกมา คือ ห้ามมิให้กระทำสิ่งที่จะนำมาซึ่งความสกปรกโสมม และจำเป็นจะต้องมีการบริจาค

ให้แก่บรรดาญาติใกล้ชิดที่ยากจน สิ่งที่เป็นคุณความดีเหล่านี้ ไม่มีทางที่จะเกิดขึ้นได้เลย นอกจากจะต้องรักษาและปฏิบัติเอาไว้ให้มั่นคง ด้วยวิธีการที่ถูกต้องและบริสุทธิ์ตามระบอบของศาสนาอิสลามเท่านั้น

ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสว่า

قال الله تعالى ﴿ الر كِتَابٌ اُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ﴾ هود ١

"อะลิฟ ลาม รอ คัมภีร์ที่โองการทั้งหลายของมันถูกทำให้รัดกุมมีระเบียบ และได้อธิบายเรื่องต่าง ๆอย่างชัดเจน (ฮะล้าล และ ฮะรอม) จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ" (ฮูด : 1)